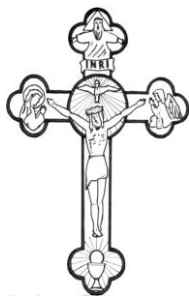

SVETI ROKO
MOLI ZA NAS

Župni listić

Župe Svetog Roka u Lumbardi

Kolovoz 2015. • Godina IV. • Broj 42

Sveti Roko i šiloko

Sveti Roko (lat. Rochus), štovan je u cijeloj kršćanskoj Europi, sjajem svoje svetosti i djelotvornošću svoje pomoći protiv zaraznih bolesti.

Čestitamo Vam blagdan Svetog Roka, zaštitnika Župe Lumbarda, ali i prijatelja šiloka, dodali bi brojni vjernici koji su, nakon ovih nesnosnih vrućina, željni promjene vremena uz staru izreku „Sveti Roko i šiloko“. Šiloko je izraz za „South-East“ vjetar, a šiloko, koje nosi kišu, često se zove gnjilo šiloko, a koje ne nosi kišu, suho šiloko. Slabo, lokalno šiloko je šiloket, furijal, furijalet. Vjeruje se da će zapuhat šiloko ako dupini skaču supra šiloku. Škontradura je kad puše šiloko a dohodu oblaci odizdala, pa se kaže da bi se moglo štogod škontrat. To znači da se oblaci i vjetar sukobe - škontraju.

O, Bože Spasitelju - Isuse Kriste, Ti si u svojoj punoj blagoj providnosti i očinskoj mudrosti svetoga Roka postavio za moćnog zaštitnika protiv zaraznih bolesti i preko njega udijelio obilje blagoslova bližnjima u tjeskobi. Sv.Roko, moli za nas. Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Župna crkva Svetog Roka, Lumbarda

Nedjeljom: Sveta misa u 8.00 i u 19.00 sati
Radnim danom: Sveta misa u 07.00 sati ili 19.00 sati

Raspored događanja kroz mjesec KOLOVOZ 2015.

2. kolovoza	GOSPA OD ANĐELA	U 16.30 kreće brod „STONAC“ za Badiju
5. kolovoza	GOSPA SNJEŽNA	Sv. Misa u 07 sati. Slavi se u Pupnatu u 10 sati. Propovijeda don Mario Zelanović
8. kolovoza	SVETI DOMINIK	Sv. Misa u 19 sati.
15. kolovoza	USNESENJE BLAŽENE DJEVICE MARIJE – VELA GOSPA	Sv.mise u 08 i 18 sati – nakon mise procesija s kipom Gospe
16. kolovoza	SVETI ROKO	Sv.mise u 08 i 18 sati – propovijeda don Josip Galić, župnik u Potocima kod Mostara. Nakon mise procesija s kipom Svetog Roka.
24. kolovoza	SVETI BARTOLOMEJ	Sv. Misa u 19 sati u crkvi Sv. Bartula

Napomena:

- 3. nedjelja u mjesecu je Nedjelja sakramenta;
- Sve možebitne promjene će se oglasiti s oltara.

-NAKANA APOSTOLATA MOLITVE (za kolovoz)

- Biskupska:

- „Da svi koji trpe zbog bolesti, osamljenosti i društvenih nepravda, umiju sačuvati ljepotu ljubavi te svoje patnje sjedinjuju s Kristovim trpljenjem za bolji svijet.“

-SVETI DOMINIK GUZMAN

-svećenik, utemeljitelj Reda propovjednika

-(1175. - 1221.)

Osnivač velikoga i u povijesti Crkve značajnoga reda koji se službeno zove Red propovjednika, Sv. Dominik, rođen je oko g. 1175. u kastiljskom selu Caleruega, biskupije Osmi, u pokrajini Burgos od oca Feliksa Guzman i Ivane Aza. Prvu je izobrazbu primio od svog rođaka arhiepiskopa, a zatim je pohađao u ono vrijeme glasovitu školu u Palenciji. Svršivši redoviti tečaj filozofije, studirao je kroz četiri godine teologiju. Već tada se odlikovao u vrlinama koje će za njega biti značajne za cijeli život: ljubav prema siromaštvo i samilost prema siromasima. Za njih je u vrijeme gladi osnovao neke vrste svratišta, pa kad mu je nedostajalo novca za održavanje prodao je i svoje dragocjene kodekse. Taj je čin ovako opravdao: "Zar ću ja nad mrtvim kožama studirati, dok vani na ulici moja subraća ljudi pogibaju od gladi?"

Dominik je u međuvremenu postao kanonik katedralnoga kaptola u Osmi. Nalazeći se na putovanju kroz južnu Francusku, jedna druga, još veća nevolja zgrabila ga je za srce. I odlučio se iz tišine svoga gotovo kontemplativnog života

- stupiti na bojno polje, na kojem se vodila duhovna borba između raznih naučavanja. Njihovi su nosioci bili katarci, koji su u materijalnim stvarovima gledali izrod zloga boga ili zloduha, dok su Crkvu zbog lošeg života mnogih njezinih službenika mrzili kao skrovište sotone. Pa budući da su ti katarci raznih boja - kao albigenzi i valdenzi - provodili izvanredan, upravo fanatičan religiozan život, jasno je da je to djelovalo na srca jednostavnih ljudi koji nisu bili dosta sposobni uočiti krivi teološki nauk što se iza svega toga krije.
- Nova krivovjerna naučavanja stadoše se silno širiti pa zaprijetiše jedinstvu i postojanju Katoličke Crkve, i to ne samo u južnoj Francuskoj, već i u sjevernoj Italiji, Porajnju i Podunavlju: posvuda gdje je građanski život postojao sve više svjestan svoje ekonomske i kulturne moći. I dok je Zapad na tu krizu i napetost nastojao odgovoriti krvavim križarskim ratovima protiv albigenza i valdenza - da zlo suzbije silom - Dominik je sa skupinom istomišljenika stupio također u borbu, ali posve drukčije i sretnije naravi, borbu propovijedanja, naviještanja, dokazivanja. Snažni, dobro obrazloženi i utemeljeni dokazi iznašani u propovijedima i javnim raspravama tjerali su krivovjere u škipac, mnogi se od njih vratili pravoj vjeri. Kao pomoć u suzbijanju krivovjerja ukazala se Majka Božja Svetom Dominiku i dala mu molitvu Krunicu. Svojim zagovorom je Nebeska Majka pomagala Svetog Dominika u suzbijanju krivovjerja.
- Sveti Dominik je osnovao zajednicu duhovnih boraca - red propovjednika - koji će studijem i propovijedima izlagati istine katoličke vjere i braniti je protiv svih napadaja i prigovora tadašnjih heretika.
- Sveti Dominik je dobro znao da za obranu istine nije dostatno samo dobro i sigurno poznavanje teologije, već da je potreban i primjeren apostolski život i zato je odlučio novim redom, što ga je osnovao, ostvariti apostolsko življenje svojih redovnika, braće propovjednika.

- Poslije generalne skupštine reda g. 1221. Dominik je posjetio Veneciju, Treviso i Veronu. Već prilično oslabljena zdravljom stigao je u Bolognu. Smrt mu se sve više približavala. Gledajući joj u oči, rekao je svojoj braći dominikancima da će im nakon smrti biti više od koristi nego za života. Primivši pobožno svete sakramente, preminuo je 6. kolovoza 1221. Sjedeće subote bio je pokopan u koru crkve Sv. Nikole. Sprovodu je prisustvovao i kardinal Hugolin, kasniji papa Grgur IX., koji će ga proglasiti svetim. Bilo je to 3. srpnja 1234. u Rietiju
- Sveti Dominik se zaziva u bolestima s visokom vrućicom.

DA NIMA ŠILOKA

»Da nima šiloka, ne bi okrenu ni burin,
pa ne bismo znali ko je gnjil i lin,
a ko žvelat i vonja ka rožulin.
Na bandu ča jema dosta svita,
koji, kad bi mu došla i pipita,
reka bi da je i za tu bolest krivo šiloko
koko- tako. (Tako je Roko.)« (»ŠILOKO«)

(Zlatan Jakšić: Selca, 1924, dugogodišnji profesor Filozofskog fakulteta u Zadru. Objavio je tri zbirke pjesama.)

Poučna priča:

KOKO I ROKO

Koko i Roko bili su dvije vlasi koje su živjele na istoj glavi. Bili su veliki prijatelji, jer su rasli zajedno. Najviše od svega voljeli su se igrati s prijateljima. Kad bi bilo puno peruti, oni bi načinili male loptice i bacali ih jedni drugima ili bi se urotili protiv nekog čuperka ili protiv zalisa. Uvijek su bili veoma veseli, ali kad bi ruka ušla u kosu, svemu tome došao bi kraj. Kad bi se neka vlas odvojila od ostalih, bili su jako žalosni; neke od njih posjedile su od tuge. Nitko nije znao zašto se neke vlasi odvajaju i odlaze. To je za sve bila velika tajna. Jednoga dana, dok su bili pod tušem, Roko ostade zalijepljen na spužvi i počeo vikati: – U pomoć! U pomoć! Koko ga pokušao dohvatiti, ali nije uspio. Uto se spužva udalji nekamo od glave, a Roko ostade u zraku dozivajući: Koko, u pomoć! Kokoo! Glas mu se sve više gubio u daljini. Ostale vlasi počele su tješiti Koka govoreći: – Smiri se, ne čini gluposti! Učinili smo što smo mogli. Sad je sve gotovo. Koko je, međutim, neprestano ponavljao: – To mi je prijatelj, ne mogu ga samo tako napustiti. Kad je kosom prolazio češalj, on se uhvatio tako čvrsto da se jednostavno iščupao. – Odlazim! – povikao je. Zalepršao je zrakom, a zatim pao u veliku posudu punu tople vode. Tu opazi spužvu koja je iščupala Roka. Zapliva po vodi vičući: – Roko, gdje si? – Tu sam! – povika Roko sa spužve. Koko dopliva do spužve i dvojica se prijatelja radosno zagriše. Roko ganut reče: – Napravio si glupost, Koko, ali znao sam da ćeš mi priskočiti u pomoć. – Napravio sam to jer smo prijatelji – odgovori Koko. – Znam da smo prijatelji, ali što ćemo sad? – upita Roko. – Baš nas briga, važno je da smo opet zajedno – odgovori Koko. Obojica skoče sa spužve i zapliva prema rubu. No u taj čas voda se počela gibati prema jednom otvoru koji je sve gutao. Koko i Roko se pogledaše iznenađeni i, ne dvoumeći ni časa, stisnuše se čvrsto jedan uz drugoga da se nikad ne odvoje. Otvor je i njih progutao. Nisu znali kamo idu, ni što će se s njima dogoditi. Nije im to bilo ni važno: nisu se bojali jer su bili zajedno. Bilo što da se dogodi, prave prijatelje ništa ne može razdvojiti.

Priredio: Željko Dominis